

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னைத் திருமயிலை
ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரரின்

சிவஞானப்பூரணம்.

இஃது

சிவநேசச் செல்வர்கள் விருப்பத்தின்படி
ஸ்ரீ சிவசமயத்திற்றுத் தொண்டுபூண்டொழுகும்
அடியார்களில் ஒருவரும்
வேதாந்த சித்தாந்த சமாச கக்ஞாநவிலாச
சபாபாசங்க கோளரியுமாகிய,
சென்னை சேத்துப்பேடு,

ஸ்ரீ ஜெய விநாயக சிவப்ரகாஸ மடாதிபதியாகிய
தேசிக சுவாமிகள்
அருட்கவி

தி. ஊ. பா. கங்காதர நாவல ரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

கையொப்பக்காரர்களின் நன்முயற்சியால்

த ம து

சென்னை சேத்துப்பேடு

ஸ்ரீ ஜெய விநாயக சிவப்ரகாஸ அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாதாரண ஹஸ் மாசியம்- 29 வ.

சுவிசு வரமி சந்தியில் நாவலரவர்களால்
அரங்கேற்றஞ்செய்யப்பட்டது.

1911-ம் ஹஸ்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னைத் திருமயிலை
ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரரின்

சிவஞானப்பூரணம்.

இஃது

சிவநேசச் செல்வர்கள் விருப்பத்தின்படி
ஸ்ரீ சிவரமயத்திந்தத் தோண்டியூன்மோழதும்
அடியார்களில் ஒருவரும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச கருவான விலாச
சபாபாசங்க கோளரியாகிய,
சென்னை சேத்துப்பேடு,

ஸ்ரீ ஜெய விநாயக சிவப்ரகாஸ மடாதிபதியாகிய
தேசிக சுவாமிகள்
அருட்கவி

கி. ஊ. பா. தங்காதா நாவல ரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

கையொப்பக்காரர்களின் நன்முயற்சியால்

த ம து

சென்னை சேத்துப்பேடு

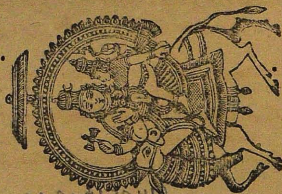
ஸ்ரீ ஜெய விநாயக சிவப்ரகாஸ அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாதாரண ஞாபு மாசி 29 உ

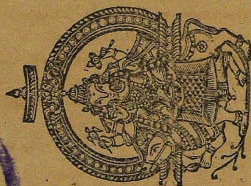
சுவாமி சந்தியில் நாவலரவர்களால்
அரங்கேற்றஞ்செய்யப்பட்டது.

1911-ம் ஞாபு.

588
294.55

Q23:3172111
NII

85707

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னைத் திருமயிலை
ஸ்ரீ க ப லீ ஸ் வ ர ரி ன்
சிவஞானப்பூரணம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

துவாதசமணி.

இருபஃது நான்குசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

பண் - நீட்டமாகம்.

மணிகிறையு மானந்த வாரிதி யெனக்குலவி
மகிமைபல நிலவுமுருவே
மாதேவ தேவமஹ தேவமஹ தேவசிவ
வள்ளல்சங் கரசம்புநன்
மதியரவு கொக்கிறகு கங்கைமழு மான்கொன்றை
வளருமுக் கண்சதுர்ப்புயம்
மங்கையுமா தேவிபார் வதிஞான சுந்தரி
மன்னுங்கற் பகவல்லித்தாய்ப்
பணிகிறையு மம்பிகை சடாதரி மனோன்மணி!
பண்புகொரு மரியதிருவே
பகரரிய விண்ணவர்களிந்திரர் மாதவனரி
பங்கயனெனுஞ் சதுரமுகன்
பத்திரெறி நிலைநின்ற யேத்திவிந் தனையுடன்
பாடியாடிக் களித்துப்
பரமசுக வாழ்வினை யடைந்துநல மெய்திடப்
பாதுவென விழிநோக்கியே
வணிகிறையு முண்மைகதி யருட்செய்த வைங்கரா!
வாதிமத் யாரந்தரஹித
வமலனை நிமலனை வாப்தர்க டினோவ்னை
வசரசர பேதலியிர்கட்

கத்தனாய்க் கர்த்தனா யப்பனா யன்னையா
 யாசுகரு தெய்வமுதனீ
 யன்றியொன் றிலையென்ன மறைசுருதி தேவர்மொழி
 யானதனு பவமெனுமுனோர்த்
 திணிநிறையு மம்பரா தும்பிமுக யெம்பரா
 தீருமயிலா புர்வளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 னீகபாலீச வண்ணத்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
 சிறியவன் புகலறினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணோகமணியே.

(க)

மாசிலாக் குணமுடைய வல்லுனர்க ளெனுந்நல
 மஹனியர்க ளுடன்மெய்யடியர்
 மனம்புத்திச் சித்தமகங் காரமிவை யொருவழி
 மன்னவுண் மைப்பிரணவ
 மாதவக் குண்டலிய தாஞ்சத்தி யதநடு
 வாயிலொன் றாயுணக்கின்
 மத்தியிற் றுரியச் சுருச்சியதி லோங்கார
 வரிவட்ட மோனமுகடி
 லீரேசித்து பூரித்துக் கும்பித்து மதியொளிநு
 மிருநான்கி னோடுநான்கு
 மெய்தப் படாதநிலை வுய்யப் படாதகலை
 யெத்தவத் தினுமேலதா
 யெப்பிறப் பெய்திடினு மப்பிறவீ மாற்றியரு
 ளின்பசாகர முத்தியி
 லேகாந்த போகமது மாகார மறிவிச்சை
 யெனவரு விவேகமோர்ந்து
 பூசித் துபாசித்து நேசித் துபாயமுணர்ப்
 புண்ணியப் பயனுடைத்துப்
 போற்றி ஞான்றுந்துதிகட் சாற்றியேத்தி மகிழும்
 புனிதருற வதுவந்துறுமோ ?
 போங்கால முன்னமுனை நீங்காது பத்திசேயும்
 புகழெனக் கருட்சமுகனே !
 பொன்னாட ராதிவுயி ரியாவுக்கு மாதாரப்
 புரந்தரா புங்கவருளத்

தேசிக னெனவருகு நம்பியார் நம்பனே
 தீருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
 சிறியவன் புகலரினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜெய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(௨)

ஞானியர்க ணல்லுறவே நறவே நறவதனுளே
 நற்சுவையதா யினிக்கு
 நாதனே நாதநா தாந்த போதாந்தத்து
 ணடுலினிற் நீபவொளியாய்
 நவிலரிய பாசமுடன் பசுகரண மவையின்பய
 னன்குணர்ந்துப் பதியினே
 நாடிமதி நீடிவினைச் சாடிதனி யோடிகதி
 நங்கூர மதனைப்பற்றி
 வானிலவு கின்றசசி யெனபக்தி வீறிதவ
 மரக்கலந் தன்னிலேறி
 மரையெனினுஞ் சாகரக் கடனீந்தி நிலையுற்று
 வளரைந்து பூதமொன்றாய்
 வனசரன் வலைப்பட்ட மானென வடங்கிமும்
 மலையதை யுடைத்தெறிந்து
 மணிநாத வோசையைக் கேட்டுபர வசமாகி
 வணங்குஞ்சுக மாரக்கமருளாய்
 ஊனிலுயி ராகிமறை யதனுளட் சரமாகி
 யோங்குநவ ரசமுமாகி
 வொப்புயர் விலாபர மாகிசதா நேடிதொழு
 முண்மையர்க் குண்மையாகி
 வுள்ளதை யுள்ளபடி யோர்ந்துவினைத் தீர்ந்துபழி
 யோங்காது நீங்கலாகி
 வுளவறிந் தண்டிப் பிழைக்கவர்க ளோதின
 ரோதியனே னுரைக்கவசமோ?
 தேனில் தென்பொசித் தோர்க்கானந் தந்தருந்
 தீருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்

சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
 சிறியவன் புலகினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(௩)

வேதவே தாந்தமுடி வானசித் தாந்தமதின
 விபரஞ்சரி வரவோர்ந்திடும்
 வித்தையும் புத்தியும் பத்தியும் சித்தியும்வி
 வேகம் போகமும்யோகமும்
 விஞ்ஞான சுக்ஞானக் கலைவிழி படைத்தவர்
 வேண்டுந் தவப்பொருளெனும்
 வீக்கின விநாயகா ! விபரீத சிந்தையுள்
 விளங்கப் படாதயிருளாய்ப்
 போதபோ தாந்தவழி யினேருருவின் மூலமாய்ப்
 புதைப்பொருள தாமனலினுந்
 பொய்யான தத்துவச் சேட்டைமிகுந் கேட்டைகட்
 பொடியாக்கி யதப்படுத்தி
 போக்குவர வற்றநிலைத் தேக்கிவாக் கியமோக்கியம்
 புனித்ததினுக் களாக்கி
 பொறையாள ரன்பதி னிறைவாகி யானந்தப்
 பூவலர்ந் தெழின்மணக்க
 பேதபே தாந்தமலி வினைப்பிறவி யாஞ்சகடைப்
 பின்பற்றி வாதித்தினிப்
 பிறவாது நிற்பொனடி மறவாது யிறவாது
 பேரின்ப வாழ்வருள்வையோ ?
 பெற்றமனம் பித்தெனப் பிள்ளைமனங் கல்லெனப்
 பெரியோர்சொல் வசனம்பொய்யோ ?
 பேய்ப்பிள்ளை யெனினுந்தாய் நீக்குவது சரியெனப்
 பேசுமறை யுண்டிமோசொலாய்
 சேரன் மச்சுவரு வுற்றுபணி செய்திடுந்
 திருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
 சிறியவன் புலகினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(௪)

கருணையா மழைகொண்டப் பயிர்களும் பக்திவிதைக்
 கருதரிய ஞானவளமைக்
 கைக்கண்ட டெல்லியு மவிழ்தழு மெனக்குணக்
 கடலமிழ்ந் தினியசுவையாந்
 கனிமுதிர்த் தொழுகுகின் தத்தேனை மாந்தியே
 காலமுங் காலனெனசொல்
 கட்டுரையை விட்டுவிட் டெட்டப் படாயேணி
 கைவசம தாகியேறிப்
 பெரும்பயனை யானந்தப் பேரறிவைப் பேசரியப்
 பெப்பினை யட்டமுர்த்தப்
 பெம்மானெ யெம்மானைப் பெரிதுணர்ந் தேத்தினுர்ப்
 பேசாதுப் பேசுகின்றப்
 பெரியானைக் கரியானைக் குரியானை வுரித்தானைப்
 பிஞ்சுகளை யெஞ்ஞான் ழளம்
 பிரியானை யரியானை மனத்தானை நினைத்தானைப்
 பேணிதொழு மன்பர்ப்பரவு
 மரும்பொருளை யளித்துகாத் திடுமுண்மை யாகிய
 வற்புதா கரத்தவமா
 யாக்கையினு ணைக்கரிய சத்துசித் தாகியவைக்
 கப்பாற் கலந்துயின்ப
 மானவா னந்தமா யவனவளு மதுவாகி
 யண்டபின் டமுமெனநிறைந்
 தகிலகாரண கார்ய பிம்பசாஸ்வித சாட்சிய
 வகண்டலட் சணசொருபமே
 தெருளாள ருள்ளமெனுங் கோயிற் குடிக்கொள்பவா
 திருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலைச்
 சிறியவன் புகலநினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(ரு)

வானவர்க ளருகிருந் தஞ்சலி சதாச்செய்து
 வாழ்த்தியேத்தித் துதித்து
 மனம்வாக்குக் காயமிம் மூன் றுமொன் ருகிநெறி
 வாய்ந்துசிரஞ் சாய்ந்துகையான்

வாசமல ரது தூவி மன்னுபுகழ் சொலிநல
 வாழ்வடைந் தனரிஃதுண்மை
 மறைசுருதி வாக்கிய முரைநிறைவு யெளியன்பால்
 வந்திடுத லவையரிதேதே
 கானகந் தனி லுழலும் வேடரிட மான்படுங்
 கண்கலக்கந் தன்னேபோற்
 சுரணமெனு மைம்பூத வாடைபுழுபுப் பசைபுலியின்
 கடிவாய்க்கெ னுயிரிரையதாய்க்
 காட்டிக்கொடுத்து தூ ரத்தினீ நிற்பதுங்
 கடவுளே நினக்கழகதோ?
 காலனையுங் காமனையும் வாட்டியே யாட்டியமுக்
 கண்ணனூர்க் கண்ணின்மணியாய்த்
 தானுதித் தாறுமுகம் பன்னிரு புயத்துடன்
 சுரஹணப் பொய்கையதனிற்
 சுத்திசடா தரிமனோ கரியுமைப் பார்வதித்
 தந்தபாலுண்ட ருகனைத்
 தம்பியென வேகொண்ட தும்பிமுக வப்பனே
 சாற்றரிய மூலவெளியே
 சந்ததமுஞ் சிந்தையினில் வந்தனஞ்செ யந்தணர்கள்
 தானுவே மோனநிலையே
 தினர்கட் கடைத்தேற விழிசாய்த்திடும் பரமே
 தீருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலிச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மலைச்
 சிறியவன் புகலினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(சு)

எங்கும்பணி கொண்டதவ முனிவரர்க ளிருடியர்க
 ளெண்ணரிய பத்தர்முத்த
 ரிருவினைக் கீடாக விளையுஞ்சுனைத் தருவா
 லெப்படியந் துன்பமெனுநோ
 யெய்திடுத லனுபவக் காட்சி சாட்சியமோர்த்து
 யியாவையும் பற்றற்றுநின்
 தேகார்த பேரதசக யோகமெய்க் கதிவருக
 யெஞ்ஞானம் போற்றிசெய்துத்

துங்கமிசு புங்கவர்க டங்குநிலை யின்னதெனச்
 சொல்லலெளிதோ வமரங்கட்
 குழபல வடிவாகி யீத்திரனி னந்தனந்
 துகளறவே காகவருவாய்த்
 தோன்றியே ரும்பமுனி யின்கமண்டல நீரைத்
 தோன்றிடாப்படி கவிழ்த்த
 துத்தியனே நித்தியனே சுத்தசத் துவமறைச்
 சோதியே சூம்மதேவே
 மங்களாகர சருவ சாஸ்வித விநோதனே
 மணிபூரகம் விசுத்தி
 மாசற்ற நேர்மையி லார்வமுற் றிடுஞ்சத்திய
 வள்ளலே லிக்கினமது
 வந்தடுக் காவண்ணம் வந்தடுத்தவர்க் கருண்
 வழங்கும்லம்போ தரனேநின்
 மலரடிக் கன்பிலா துழல்கின்ற பேதையை
 வாவென் றழைப்பதெந்தான்
 திங்களென வொளிரிலவுஞ் சின்மயா னந்தமே
 திருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசுவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மலைச்
 சிறியவன் புகலநினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜ்ஞைய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(எ)

அனகவிசு வாசசக தாதார நிட்கள
 வதூர்தசட வலித்தைக்கரண
 வைம்புல துட்பாதுட்ப சாதாக்கிய சசிவர்ன
 வதீதசாத் திரகுட்சிய
 வகரவுக ரமுமகர சிகரவரி மண்டல
 வநாதிகிர்த்திய கர்த்தவ்ய
 வாண்டவனு மடியர்மனத் தாண்டவனு மாதில
 வட்சாசொசச் சொருபமாகி
 மனமெனுங் காடதினில் வசிக்குங் காமக்குரோத
 மதலோப மாச்சரியமுடன்
 வளர்கின்ற வஞ்சகர்கள் சிரத்தனைப் புடைத்திட
 வல்லப மளித்துஞ்ஞானம்

மலரடிச் சன்பனா யாக்கியே நலந்தந்த
 வண்மையு^மமடியர்ப்பெருமை
 வசனிக்க பேதையே நென்னறிவே னையனே
 மதகஜாநந் மூர்த்தமே
 சனனமதைத் தருங்கண்ம சாகர மெனுங்கடலைத்
 தாண்டினார் நல்லவரெலாந்
 தரணிமிசைப் பவச்செடியிற் கட்டுண்டு வலைதின்றத்
 தமியேனை தற்காத்திடுஞ்
 சாமியெழு பூயிபல நாமமேமந் தவமுஞ்
 சந்திரதானந்த பரமே
 சகலவத் துவின்னுங் கலந்தொளிநு நின்மயஞ்
 சகடையேன் காணயெளிதோ?
 தினகரோ தயமெனப் பரவிநிறை சோதியே
 தீருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசுவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியவெனும் பண்மாலைச்
 சிறியவன் புகலினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீ ஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணேசமணியே.

(அ)

அற்புத மலிந்தவல் லாளனெனுஞ் சிறுவனரி
 னதிதீவிரதர பக்திக்
 கன்புவிழை யாதின்னர் செய்த தந்தைக்கலி
 யாணன்செவி கேமைமுடமா
 யந்தகனு மாகிதுயர்ப் படலமது மூடிட
 வந்தண னுருகொண்டுவந்
 தாசிர்தந்துப் பெயரி னீற்றினின் பெயர்பெற்று
 வானந்தங் கொண்டகமகிழ்
 தற்பரா பலதிமைப் புரிந்துவூழ் வினையினுந்
 சனனமது பெற்றவரசன்
 துறைமைநிறை தேவநகர் சோமகாந்தன் நினைது
 சந்திரதானத் தெழிற்பெறச்
 சான்றாக வாலயநி ரூபித்த காரணந்
 தழைத்துபின் றுயர்விண்டுமுன்
 நன்ம கண்மப்படி சுகாசகங் கண்டுமறைச்
 சாற்றுவ புராணநெறியின்

சுதம்பனையு நிறைவேற முத்தியாஞ் சாயுச்சியக்
 கயிலைவாழ்வதை யடைந்தக்
 காரணமு மாரணக் கலைநிலை யுணர்ந்தடிமைக்
 கடைத்தேற விழிசாய்த்திடுங்
 கர்த்தனே வுத்தம ருளத்தினி னிருத்தஞ்செய்
 கண்கிபதியே குணகிதி
 கண்ணன் ருமோதரனின் பாம்புரு வகற்றியக்
 கடவுளே கருணைவடிவே
 சிற்பரா சித்விலாசபீ பரமசிவனே
 திருமயிலா புரிவளர்நலந்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலைச்
 சிறியவன் புகலினது
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
 சிவசிவ கணேசரணியே. (க)

சித்திதருஞ் சரியைகிரி யாயோக ஞானமெனுஞ்
 சீர்தங்கு நெறிசிறிதுமே
 சிதையாம லவைகடைப் பிடித்துழைத் தார்களே
 சித்தாந்த முத்தராகச்
 செப்பிடுஞ் சிவாகமக் கலைநிலையி னுளவதைத்
 தெரிவதது புண்பவசமே
 சிந்தைய துவந்துபந் தந்தனி னகந்தையின்
 சிரமதையொடித்து ஞானமும்
 பத்திவழி நின்றநெறிக் காட்படுந் தன்மையும்
 பாபியேன் றுனடைவனோ?
 பகரரிய வோங்காரப் பிரணவ மந்த்ராகார
 பண்ணவா பார்வதிசுதா!
 பன்னிரண்டுக் கலையின் முடிவிலொளிர் சோதியே
 பரமவானந்த மோக்கிய
 பாக்கியமெய் வாக்கியச தாக்கிய ருக்குமநாத
 பஞ்சாக்கரச் சொரூபமே
 முத்திக்கு வித்தென முளைத்தோங்குங் கணபதி
 மூவுதிகவாகனனே சர்வ
 மூதண்ட கோடிநிறை சிவர்கட் கிறைவனே
 மோனதியானத்தின் முடிவே.

முன்னயன் பயநீக்கி சிருஷ்டியின் ரொழிற்றந்த
முன்னவா தந்திமுகனே !
முகிலெனவே மூடிதுயர்த் தருகும்வினை நீக்கியிம்
மூடனைக் காக்ககடனே
தித்தித்தா வெனரிடப மாகுமால் யிசையூர்ந்துத்
திருமயிலா புரிவளர்நலந்
திசுமுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
ஸ்ரீகபாலீச வண்ணந்
சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
சிறியவன் புகலநினது
திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீஜேய விநாயக
சிவசிவ கணேசமணியே. (க0)

கன்மமெனுங் கடலாடை யுதித்தியே மும்மலக்
காட்டிடை யெழுந்தவழால்
கனலதில் தலித்துநனா திரைவினையு மூப்புடன்
கலந்து வஞ்சித்துகொல்லும்.
காலனெனுஞ் சாக்காடு வந்தெய்யத் துயர்ப்படுங்
காலத்திற் காப்பாற்றிடுங்
கடவுளீ யுடலளவி லுயிரெனப் பொருந்தநக்
கயிலையெனு மோட்சந்தருகு
மன்புமிடி யுடைகொடிய மடையன்பால் வந்துறுமோ
வையகோ வாச்சரியமே
யானுலு மனதுகந் தருளிற்குறை சொல்வரா
ரப்பனே விக்கினந்தவிர்த்
தாண்டருளு மேகதந் தாயகபி லாயனே !
வமல யேரம்பாயனே !
வம்மையுமா தேவீமஞ்ஞை வடிவ தாகியே
வழகுயர்ப் புன்னையடியி
நன்மைமிகு சிவலிங்க மூர்த்தமதைப் பூசித்த
நாட்டமதை யுணர்வதெளிதோ ?
நாதநா தாந்தயெழின் மோனசித் தாந்தமதை
நாயினே னென்னறிகுவேன்
நடனமிடு வுபயபத மலரதனை வந்திக்கு
நல்லவர்க ணேசமதொரு
நாளுமறியாச் சிறியே னென்னுமாட் கொளல்வேண்டு
நடுநிலைவி லோங்கும்பதமே

சின்மயா னந்தமே தினகரோ தயமேயா
 திருமயிலா புவளந்ரலத்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணத்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
 சிறியவன் புகலநிந்து
 திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீ ஜேய விநாயக
 சுவசுவ கமேசமணியே. (கக)

மூவகைத் தீட்சையது பெற்றுநிலை யுற்றுவா
 முதிர்ந்து பேரின்பஞான
 முத்திசா தனையினெழி லார்க்கதவ மலர்ப்பூர்க்க
 முகக்கண் ணகக்கண்ணதாய்
 முடிவுவத் திடிவடரும் படிநுகட் பொடிபடு
 முப்பசை யகன்றுபோகும்
 முனையறித் திறைபவனி னுருவிதென் றுணர்வகையுண்
 மூழ்குவதெஞ் ஞான் லிலறியேன்
 சீவகா ருண்ணியனே தீண்டிடாத் திருமேனி
 சித்விலாசக் கடவுளை
 செம்மைநிற செழுமணிகட் கலகலென சப்தமிட
 செய்யதாண் டவமதுசெயுஞ்
 சிகரகர வகரமக ரமதின்கிர மதிலுயருந்
 தேசிகமூர்த் தக்கரமதாய்த்
 தீனரட் சகவார்த்த வட்சண விலக்கண
 சிதாகாஸ் மண்டலமதிந்
 ரூவரிய சுகபோக மாநநெறி யாட்படுக்
 தாணுவே வொளிர்பாதுவே
 சச்சித சதானந்தனே சுக்கிரன் பரவி
 தன்கண்பெற் றின்பமுற்றத்
 தகைமைநிறை யுண்மையை நம்பியே வம்பனியான்
 சாருநிலையைத் தருகுவாப்த்
 தேவர்களின் தோவனே திவ்ய கருணம்பரா
 திருமயிலா புவளந்ரலத்
 திகழுமா மஹேசவன்பர் மனவாசப் பிரகாச
 ஸ்ரீகபாலீச வண்ணத்
 சிவஞானப் பூரணத் தெரியலெனும் பண்மாலேச்
 சிறியவன் புகலநிந்து

திருவருட் புரிசரணம் ஸ்ரீ ஜெய விநாயக
சிவசிவ கணேசமணியே.

(கஉ)

நூல்.

சேவிதா நுசார தெய்வீகமலை.

நாற்பத்தெண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய வீருத்தம்.

பண் - நட்டபாலை.

ஆனந்தப் பரவெளியை யளவிலா மகத்துவனை யாதி யானை
யகண்டலட் சணவடிவை யா நுயிர்க் குயிரான வண்ண டன்னை
அப்பனன்னே தெய்வத்தரு வரசன்சுற் றமுங் கேண்ணை யாகினுனை
யருப்பெண்ணீர் மக்கட்சி துநி முதலா பமர்த்தமா வரலன் றன்னே
அகிலாண்ட கோடிசுகத் தாதார மானவனை யன்பர் கட்டு
வன்பனுமா யவையில்தாரக் கன்னியனு மாய்நின்ற வத்தன் றன்னே
ஆரணத்தி னுட்பொருளா யதுவதுவா யமைத்தனைத் து மாக்கி னுனை
அகரவுக் கரமுமகர சிகரமெனு மக்கரமா யாகி னுனை
தானமுங் தவந்தருமம் பிறழாது நடத்தினர்க டான் கண்டானைச்
சாதனைமி லோதரிய பேதமு மப்பதமறத் தழைத்தான் றன்னேத்
தத்துவத்தின் வாரைகளைக் கடந்தொளி றுஞ் சாதுக்களைச் சார்த்து ளானை
சத்தசத்தாய்ச் சதசத்தாய்ச் சதுரிதபாஸ் கரகுணமாய்த்தனித் து ளானைச்
சச்சித சதானந்தந் தாமாகி யவைக்கடந்துத் தானு னுனைத்
தானுநற் றாமாகி சங்கையற நிற்குநிலைத் தருகு வானைச்
சமரச சுபாவநிலை யென்பதது பவித்தவரைத் தாங்கு வானைச்
சங்காரக் கடவுளைச் சருவஜோபிதமானச் சமர்த்து ளானை
ஞானசிதம் பரமதனு னைத்துமொன் றுயாக்கி நடித்தன் றன்னே
நலம்பொலி யிஃதெனவே யுணர்ந் தோதினார்க் ஞானநாதன் றன்னே
நாகியிலு னாக்கிடையிற் குண்டலியாஞ் சத்தியுட னையப்பான் றன்னே
நானெனலு நீயெனலு மெனதெனலு முனதெனலு நாடான் றன்னே
நடுநிலையி னின்றவொரு படித்திறமாய் மனமிதக்க நடுவானை
நமசிவய நமசிவயந சிவயநம வயநமசி யநம சிவவோம்
நமநமவென் றறுகாலந் தவராது யெண்ணினர்க்கு நலந்தந்தானை
நாட்டமுட னரியதிரும் பணிசெய்து நம்பினர்க்கு நம்பன் றன்னே

தேனமரு மலர்க்கொன்றைக் கமழ்கின்றச் சடையானைத் தேடித் தேடித்
திருநாறும் பன்றியாபச் சதுர்முகனும் பக்கியாயத் தியங்க நின்ற
தேவாதி தேவர்கட்குந் தேவனை மெய்க்கடவுளாய்த் திகழ்வான் நன்னை
சித்தமனைச் சிவ மாக்கத்தெரிவானே தெளிவானைத் தெளிந்த நல்லோர்ச்
சித்தாந்த ஞானமாஞ் சிவமாகமதிற் கண்டன்பாய்த் தெரிசித்தானைத்
சேசேந்த்ரு நாதிசந்த்ரு கன்மசன்மந் தவிர்ப்பதற்குந் திருதியானைத்
திருமயிலாப புவிவளரும் ஸீகபிலீச மஹா தேவன் நன்னைச்
சேலிப்பா மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாவிப்பாமே. (க)

அநுமறை யி னுட்பொருளை யதிதீவி ரதர்த்து ளமைந்து நின்ற
வாப்தர்களுக் கணிமாலகி மாவெனவே நிலவுகின்ற வதிகயத்தை
ஆனந்தக் கண்ணீரது வன்பின்வழி யாற்கசிந்து வழுது ஞானமும்
ஹரஹரவோஞ் சிவசிவவோ மஹதேவ தேவவென வர்ச்சித் தேத்தி
அணுவதனை மலையாக்கி யலைக்கடலா மாய்கைதனி லகப்பட் டையோ
வந்தகா ரமெனாடும் பொய்ச்சூற வளியதனு லலைந்து நொந்து
அந்தநனும் வந்தடைநாட் சிந்தைநென் தலராது வபயந் தந்து
வடிமைக் கொளுஞ் சிவப்பிழம்பைச் சங்காரமூர்த்தியனைவனைகாக்குந்
திருதிபென வருபவனைத் திகம்பர திவாகரனைச் சிதம் பரத்து
டில்லேழு வாயிரவர்ப் பதஞ்சலிவியா க்ரமாதர் செப்ப வொண்ணாத்
தேவரெலாம் கண்களீத்துச் சிரமீது கரங்கடப்பிச் சிந்தித் துய்யத்
திருகாளைப் போவவனு நந்தனாக் கின்பமுத்திச் சிறப்பீத் தானைச்
செங்கண் மால் விடையேறி கற்பகவல்லித்தாயுடன் நிரு வோலக்கஞ்
செயசெயவென் றேபணிகொண்டடியர் புகழ்சாற்றவருந் தினகரனை
தியவா நேயம தபாய மன்றி நலஞ்சிறிது சேரா தென்னுந்
திருமொழியே குருமொழியு மிறைமொழியதாயக் கொண்டிக வுண்மை
யிருவினையிந் பற்றுகன்று யேகாந்த நிலைக்கண்டு யின்பமுற்று
யெல்லாமும் வல்லசிவ நல்லபர யெல்லையினி லென்று மூழ்கி
யிகபரசா தனையாவு மீகின்ற செல்வமெனு மீசன் நன்னை
யினிவருகும் பிறவிவழி யதையடைத் தருட்கூரக்க யெழில தாகி
யென்னையினு னென்றுணரு மறிவுகந்து வளிப்பானை யிம்பர் வாழ்வை
யேமன்றனை யுதைத்தானைப் பாலன்றனைக் காத்தானை யிருடியாக
னிருதயத்தி னெளியானைப் பெரியானை யுரியானை யிச்சை யற்றோர்க்
கிரவுபக லொருபடித்தா யிருப்பானைப் பொருப்பானை யேத யில்லார்த்
தெருளதனிற் கலந்தினிக்குந் தேன்மாந்தி மெய்யடியார்த் தேட நின்றச்
கிற்பரத்தைத் தற்பரத்தைத் மூற்பரத்தை யெரித்தவனைச் சீர்த்தி மிக்க
சிமில்மென வளர்ந்தானைச் சிவனைனக் கலந்தானைச் சிவமா னானைச்
சிவநீங்கத் தேகமெனும் புழுக்குரம்பைச்சவமாகத் தெரிப்பான் நன்னை

சென்னனோ யதைத்தீர்க்க வலிழ்தபஞ் சாக்கரமார் தேசிகனைத்
 திமிரமெனு மாயைக்கட லதைக்கடக்க வந்தனுஞ் தெப்பந் தன்னை
 திருமயிலாப் புரிவனரும் ஸ்ரீகபா லீசமஹா தேவன் தன்னைச்
 சேவிப்பா மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாலிப்பாமே (உ)

அகரமெனும் பிரணவத்து ளண்டாண்ட கோளகையு மதற்குள்ளான
 வசரசர பேதறெனு மெழுவகையாந் தோற்றங்க ளமைந்த தாகி
 வதூர்தசட சுகதுக்க பேதசுழ மபேதமுமா யகண்டா தீத
 வாளுறு தத்துவமு மவைகளுக்கு மடங்காத வபரிச் சின்ன
 வாசில்லா தனிச்சுடரா முப்பாமுக் கப்பாலுக் கப்பா லான
 வமலசிவ ஞானமணிப் பெட்டகத்து ளொடுக்கி நின்ற வத்தனாகி
 வகண்டபரி பூரணத்தி லொளிச் சுடருஞ் சுயஞ்சோதி யனவுக்கெட்டா
 வாதார வாதேய சூக்மசை தன்யநிலை யனைத்து மன்ன
 வுசுரமெனுந் திரிசியத்து ளோங்கவருஞ் சீவனுக்கு ஞந்பவிக்கு
 முயர்கரணப் பஞ்சபுல னறியவரு மறிவதனு ளோமென் றன்னி
 வோதரிய வோங்கார சட்சுவையுஞ் சிங்குவட னெப்பில்லாத
 வுண்மைவரி வடிவுவொலி சப்தமாத் திரைப்பொறிக ளோடிவோடி
 வுட்சுவைய தாகியயிந் திரியமெனுந் திரிகடுக வுசுதி பொங்கி
 வுவுரியென வழிமாறி தொக்கந்திரியங் கட்கல னென்று மொத்து
 வொன்பான்மை மீட்சியுற தொண்ணூற்றா றுக்கவசு லுச்சம் பெற்று
 வுயிரெனுமோர் ளாடிகலை யோம்பிகட மதற்குனா யுணர்வு தோன்ற
 மசுரமெனுந் திரிவிதய முப்பசையா மும்மலங்கண் வைகையாக
 வுளர்தொடுக்கும் பாசமற நேசமுறுந் தன்மையினின் வலிது வெஃகா
 வாதுணருந் தீதுமய வேதையிசும் பாதையினின் மரக்கலந்தான்
 மாலுமி யில்லாதோடும் வண்ணந்தன் வயப்படுதன் மனமொன்றாக
 மாறுபடுமோகமுட னெழுமெழுவர்த்துணைப்பெரிதாய்மன்னுங் கொள்ளை
 வாய்ந்திரொ ளோய்வதிலா மாய்கையதன் சுவதந்தர மார்க்கத் தூடே
 மர்க்கடம்போற் கடிதுறவே பரதந்தர வருட்கரக்கும் வகையிழந்து
 மதிபோக்கு நெறியனுகாப் படிபுண்ய தவமதனால் வந்துத் தோன்றுஞ்
 சுகரமெனும் வெற்பதனி லாதிநடு வந்தமெனுந் திரமை நல்கச்
 சித்தார்த ரசக்கியான தத்வாதி யோகபர தேஜஸ் வென்னுந்
 தினகர வாரோதயத்தி னெளியெனுஉங் களிதுதனைத் தேடி யேத்திச்
 சிவகர வுகரிதய மகரவலை யவைகளொன்றாய்ச் சேரும் வண்ணஞ்
 சிந்தையொரு படியெய்ந்ந கியமகிய மமுமதனுட் செறியுந் தன்மைத்
 திருக்குதிரி சியமுங்கட படமுயிரு வினைப்பயனுஞ் சீர்த்தி தந்தான்
 திருமயிலா புரிவனரும் ஸ்ரீகபா லீசமஹா தேவன் தன்னைச்
 சேவிப்பா மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாலிப்பாமே. (ங)

அட்டலட் சண்சொருப வத்துவா யெழுத்தெனும் கரம தாகி
 வணியாகி யதன்வடிவா மிலக்கண விலட்சணத்தை யாய்ந்துக் கற்று
 அதனதனு ளொடுக்கிநின்ற நிர்க்குண நிராமயத்தி னறிவதைக் கண்
 டனுபவிக் குந்தி ணுணர்ந்துத் தலைமைநெறிப் பூண்டுக் காசை
 அஞ்சாதுத் தனையடுத்துக் கெடுக்கவருந் தானேனூஉ மலகைத் தன்னை
 யடக்கியொரு மூலையினிற் கிடத்திவிட்டுத் தனைத்தெரிந்து வற்பமாய
 வசுகளைக் களைந்தகற்றி சாக்கியசொற் பனச்சுமுச்சி யதீத நோக்க
 வாசைக்கொண்டுப் பூசைவிண்டு தேசுயரும் பதவிக்கண்டு வீழ்க்காளாக்ரு
 தீட்டையினிற் கட்டுபட்ட மஹனியர்க் டானுணரு நிமலனாகி
 நிரதிகயா னந்தகுண நித்தியாப ரோட்சதவ நீடு மார்க்க
 நேயமதி லபிலாசை யுடையவர்க ளவர்களுள் நெருங்கி ஞான்று
 நீர்த்தொந்த தொர்பதமாய் சித்சுபயி ல்ளிது புகழ் நிர்த்தனஞ் செய்
 நேமியனு மாகிமாவன் ளலுமாகி சாதாக்கிய நியம மோக்கிய
 நினைவினு டேகாந்தசட் பாவனை விகாரமற்று நிஷ்ப்ரா பஞ்ச
 நிருமிதவத் துவன்படனத் துகட்சியவைக் கடந்தொளிநு நீதியாகி
 நீலவுமறை சுருதிகலைப் புகலரிய பரம்பொருளாய் நின்றஞ் ஞானக்
 கட்டினை யகற்றிவருந் துட்டநெஞ் சதைவசமாய்க் கவனத் தோடு
 காலமுத லீடுபட நாடுமய லதன்மமைதைக் கருத்தை வெட்டிக்
 கனலெனூஉ மருள்வழிக்கா ளாக்கிநலந் தேக்கியமுக் கண்க ளோக்க
 கனதமலை யதையடுத்தக் காகமும்பொன் னிறமாகக் காண்பனப்பேரற்
 கங்குடரு மிருவினையின் றயர்ப்படல மதுமூடக் கன்ம சன்மக்
 கானகத்தி லலைந்திரி பிறவினோ யதைத் தடுத்தாட் கங்கை வேணி
 கற்றைவாரச் சடையன் சிவ சங்கர சுயம்புநலக் கர்த்த னாகி
 கயிலையா முத்தியெனுஞ் சாயுச்சிய வரம்பெறவே கனிந்து யென்றுஞ்
 சிட்டருடன் சித்தர்களுந் பத்தர்களு மெய்யடியர் திவ்ய ஞானச்
 செல்வமதைப் பெற்றுசுக முய்யும்படி யுள்ளமது செம்மை யாகச்
 சேர்ந்தறிவு கூர்ந்துகூ டியோர்ந்துதவ நேர்ந்து வாய்மைச் செயல்களார்க்கத்
 தின்வழுவா நெறிவிரத மன்னுகின்ற புண்ணியத்தின் செம் பதும்ச்
 சின்மய சுகாரம்பக் கழலடிமைய யபயமெனத் தேர்ந்து யேத்துஞ்
 சிந்தையுடன் வந்தனஞ்செய்த் தொழும்பினர்கட் குள்ளநலச் செழுந்தே
 த்ருமயிலாப் புரிவளரும் ஸ்ரீகபா ஸீசமுஹா தேவன் நன்னைச் [ஐகித்
 சேலிப்பா மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாவிப்பாமே. (ச)

அனகவிசு வேசசு தாதார பரமதத்வ வரச்சல் யத்து
 ள்வவ்விங் கெனவுபய மொன்றுடனே யுமைவனவா யாக்க லோடு
 வபிதான சித்தமுண ரவைநிலவ காத்தலும்பி னுழிப்ப தாகு [க
 மவசரங்க ளெங்ஙனமோ யெவ்வணமோ யெத்தனையோ வுடுத்தநேர்மை

கானசபி ஷயலிஷய ரமணகம லயவயங்கொ ளன்பி னூடே

யநண் டகண்ட லிதண்ட தண்ட சலட்சணசா மளங்காமள வயிர் தபூர்ண
வாசீர்ம லலிதவிபூ தியசூர்ய சந்திரஜோ டனல்கொ ள்ச்னி
யவைகளையே முக்கணென வேகொண்டு மேதழைக்கு மரிய போகக்
கணங்குலவுஞ் சிவமாகி கண்ணப்ப நெச்சிலுண்டுக் கனிந்து மேதன்
கண்ணதனைத் தரச்சிந்தை யதுகளிப் புற்றநலக் கர்த்த னாகிக்
கங்கைச்சடை கொக்கிருது மான்முவு மங்கையுமைக் கலந்தக் காணுங்
காணரியக் கூட்சியினைக் கன்மவினைக் கீடெனவே கூடம் வளர்க்குங்
கடையெனெம் போலியர்கட் கருத்ததனு ளிறுத்தவொழுக் கார்ணனாகி
கருவிகர ணங்கொருங்க துவானக் காலமதிற் கமழ் மலர்ப்போற்
காசினி யெலாம் வுணங்க கணங்களி லதீததெய்வக் கணமு மாளுந்
கங்குலெனு மிருளானப் பாசமகு மூழெனுஉங் காற் றெடுங்க
யினந்தனையே யினமருவு மென்னுமுது மொழியதனுக் கிழுக்குத் தோன்றி
யிடாரும் விடமருந்தித் தொடராதத் துன்பமதா மின்னல் மூடி
யெக்கலைக்கு மிம்மளவு மேதும்வழக் கதுவடர்ந்து யேதஞ் செய்யா
திருந்தபடி யளவெதுவோ வவைகளிலோர்ச் சிறிதும்வழா தின்பமெய்தி
யேகசக் போகமுணர்ந் திறுதிவரை யனுபவித்தா ரிருவகைச்சொ ள்ன்ற
வில்லறமுந் துறவறமு மிசைத்தவகை யென்றுகொண்டா ரென்றுமொ
யெண்ணியவ ரெங்குமுத்தி சாதனைச் சாயுச்சியமெனு மிடத்தைப் பெற்று
யெத்தவங்க ளினிக்குந்தலைப் படுசுக்ஞா னச்சமாதிக் கிறைவனாகி
சினமெனுஉஞ் செம்புலிவாய்க் கிரையாகித் தலித்துணருஞ் சிந்தைக்கொ
திப்பிரமைக் காளாகி மாளாது மீளாது செனனக் கோட்டைச் சிண்டு
சிந்தூர னிடிப்பட்டு வடிப்பட்டு பின்புநன்மைச் சேர்ந்த வண்ணஞ்
சிந்தையது நொந்துபல நிந்தையுறும் பந்தக்கதிந் சிரத்தைக் கொய்து
சித்திதரும் பத்திமிகுந் துத்தமநேர் முத்திபதந் திகழும் வண்மைத்
திரிபடியுந் திரிசுணமுந் திரிகால ஷட்பாவ சீர்த்தித் தந்தான்
திருமயிலாப் புரிவனரும் ஸீகபா லீசமஹா தேவன்மனைச்
சேவிப்பா மவன்கருணை வழிதிலையே திருவருளைப் பாவிப்பாமே. (ரு)

அப்பரவந் திங்கொலி ரழகப்பா யெனசருமை யப்பா வப்பா
அப்பப்பா வொருகிதிது மறியா ளுனெடுத்திங் கலைந் தலைந்து
வனியாயக் குணமும்பழி வருகுமிழித் தொழிற் படைத்து வகங்காரப்பே
யதுபிடித்து வாட்டியேதன் கொள்கையதற் காளாக்க வடிமைநொந்து
ஆசரிப்பா ராதரையி லொருவரின்றி மயங்குகின்றே னன்பர்க் கன்பா
யமைந்தவனே தொழும்பினருந் காகபல வடிவங்கொண்டு வாள்வந்த
ஆண்டவனே நீண்டமதிப் பூண்டவனே வபயமென வஞ்சலிச் செய்
தரஹுவோம் சிவசிவவென் தேத்தினவர்க் கன்னைதந்தையனைத் துமாகி

முப்பூர்த்தைத் தணல்படுத்த நகைத்தவனை யீச்சுரனை முண்டகத்தான்
முத்திசரும் படியஃதென வறுகாலப் பூசையுடன் மோன தியான
முகடுவரை யசைநெருங்கி பத்தியெனும் பாலருத்தி மும்மலத்தின்
மோசமுமா பாசமுமொய் வேஷமுந் துவேசமுடன் முனிவுகொள்ளும்
முன்சன்ன நோய்ப்படிந்து யெடுத்தமண் கோட்டையு மிடிந்து மோதி
முதிர்ந்தனைத்துந் தன்வசமா யாக்கிநலந் தேக்கிடாத முகிலக் டன்னால்
மூடியென்றும் வாடியின்பஞ் சாடித்துயர் நீட்டா முறைமையீயு
மூதுரையி லுள்ளதவ நிய மூட னியமமதை முயற்சியேர்டு
வொப்புடனே வுயர்வுமலாப் பதியதனை யடியவர்க்கு வுகந்தீந் தானு
முத்தமனைச் சத்தியம்வழா வுத்தமர் மனத்தமரு முசிதந் தன்னை
வொருபொருளு மலதுகனை நிகரொரு தெய்வமுளதா யுண்மை கண்டோ
ரொருக்காலு முரைக்கயென் னளவுஞ் சிந்தை வலிபெறு தோங்கினுனை
உள்ளமதிற் கள்ளமுளப் பள்ளவினைத் தள்ளிக்கொல்ல வோகோவென்று
வொப்பாது வொப்பாரிச் சொல்லியமுஞ் சன்னமெனு முத்தித்தாண்டி
வோதரியப் பரம்பொருளை நிரந்தரகை வல்யமதா யுவப்ப நாட்டு
"முன்னதமெய்ப் பதவிபெற வுழைத்தார்க்கேவுழைத்தபல னுதவுவானைச்
செப்பரிய தழல்வுடிவைக் கண்ணனெனுந் திருமாலுந் தேடினானைத்
தீமைசெய வன்றுதா ருகவனத்தி னிருடியர்கட் சிந்தை கெட்டுத்
திக்கின த்துந் தேவரெனுந் தெய்வமெலாம் பீதிக்கொண்டுத் தியங்கவேண்
தீரமு மபாரதண மெனமயங்க வீடுத்தபல சிருட்டியாவந் [டித்
தீஞ்சுவையைய நுத்தி மகிழ்ந்ததனக்கு ளடக்கிக்கொளு வண்டின்சீர்கால்
செழுமைதவ மகிமையது நிலவவவை களைப்பணியாய்ச் செய்த நல்லத்
திருமயிலாப் புரிவாரும் ஸீக்பா லீசமஹா தேவன் றன்னைச்
சேவிப்பா மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாலிப்பாமே. (சு)

அதிகவித ரணமுடனே பூர்வபுண் ணியவசமு மருகி லூட்ட
வனுபவத்திற் கியங்கவருஞ் சுருதியுடன் குருமொழியி லாஸ்ரமித்து
ளத்துவா தீதபத சாக்கிரசொப் பனச்சுழுச்சிக் காதாரத்துட்
ககம்பிரம பாவனை சத்தசா தாக்கியநிலை யமர்ந்துக் காண
வகிலசர சரமுயர்வு தாட்சிபெனுமொன்றிலதா யனைத்து மொன்று
யாக்கிகளா தாமுத்தி சாயுஜ்யந் தருகுஞ்சித் தாந்தந் தன்னி
லனவரத நெறிவழுவா வீரதமுஞ் றினவருள வாலயத்தி
லரனுகி வன்றயன்மால் தேடிடவே மலைவடிவா மாதி மூர்த்தி
துதிக்கிதங்கித் துயராளின் றுடிப்பகற்றி யடியரையாட் சுருதியானைச்
சுத்தபர தத்துவ சுகாரமப்ப பெருவெளியைச் சுடர்க்கு டானாய்ச்
சோதியாய் மணிபூர கத்தினிதி யாய்மலருந் துந்திய ஞானச்
சொருபானு பூதியனாய்ச் சந்திரமௌ லீஸ்வரனாய்த் துகள்க ணீடுந்

தொல்லேவினையழிப்பானைச் சூக்ம தேகத்தானைத் தொடர்பில் லானைத்
 சொல்லரியப் பழம்பொருளைத் தனிமுதலைப் பெருமானை சுகமுந் துக்
 சொந்த மன்னியமெனாடும்பந்தமென்பதனாகானைத் தூரமென்றுஞ் சூக்
 சூட்சியபற் சாட்சிய சமீபமினும் பலக்கொள்கைத்தோன்றத் தோன்றி
 மதிநிறையு மறிவானை மாசற்றப் பெருந்தகையை வாழ்த்தி னோர்க்கு
 மனம்வாக்குக் காயமதான் பாபமிலி ரமும்புண்யம் வளருந் கன்ம
 வத்துவா வத்துபல வகைகளினுஞ் சீவியனாய் மன்னுவானை
 வாஞ்சைமீலி யோகவறுட் டானமுறை யதையுலக வண்மை தன்னை
 மறவாது கள்ளசெய லோடுலகைத் துறவாது மாயங் காட்டி
 மாற்றிப்பிறந் திசும்பீகையைக் கற்றிடுதூல் கல்லரத மமைதையாளர்
 வாய்ப்பதைவான் லேடமதாற் காணெனாக் கங்கையணி வள்ளடன்தனை
 வருந்தியறம் பொருந்தியுண்மை பத்தி யமுதருந்தி வணங்கியேத்த
 திதிசிருஷ்டி யிருவகையின் பலனதனைப் போலயெல்லாச் செனையியாவு
 செயலிறுதி யவைகடனைச் சங்காரம் புரிகின்றத் திறத்தினுனைத் [ஞ
 தேவர்களின் நேவனைநந் நேசிகளு யன்றுவன்பர் தெரிசித் தானைச்
 சிவசண் முகக்குகனை வசார்குலக் காலனைநஞ் சிவசமயஞ்
 செழித்திடவே திருஞான சம்பந்த மூர்த்தியனை தீய ருள்ளர்
 திகைத்திடநன் குணரந்தளித்தப் பரமனைமெய்ப் பாக்சியத்தைச் சிறப்பி
 திருமயிலா புரிவளரும் ஸ்ரீகபா லீசமஹா தேவன் தன்னைச் [றனைத்
 சேலிப்பர மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாலிப்பாமே. (ஏ)

அம்பர பரம்பரனை யாணும்பெண் ணலியதென வகப்படானை
 யந்தணர்கட் சந்ததமும் வந்தனஞ்செய் தருட்பரவி யர்ச்சனைச்செய்
 தறுகாலப் பூசைபுரிந் தின்பமதை யனுபவிக்கு மறிவு தந் து
 வாட்கொளவே கடைவிழிகாய்த் தான்வானைக் குறிகுணங்க ளகன்றான்
 அன்பின்நிடப் படியுருவு மாகிடம் புரிந்தானை யளவில்லானை [றன்னை
 யிற்புதங்க ணிறைந்தானை கணக்கதளி லடங்கானை யாருயிர்க்கு
 வாதார மானவனை யன்னையினி லுஞ்சிறந்த வன்னை டன்னை
 அப்பனர சன்குருவு கேளினர்க ளுறவுமற்று மவனி டன்னிற்
 சம்பிரமந் தந்தருளும் வாழ்வுமதன் சுகம்பலவுஞ் சமைத்துளானைத்
 தத்துவமெலாங்கடந்து சமயநெறிப் பவவாய்ப்துச் சத்ததாதித்
 தழைக்கின்ற மெய்ப்பரவி சத்திமலிந் தினிதுவவுஞ் சைவமொன்றே
 தகைமைநிறை யிக்பரத்தி னைமருளு மென்பதெனச் சந்ததமுஞ்
 சார்த்துநின்ற சர்க்குணராஞ் சாதுக்க ளகமகிழ்ந்துச் சாற்றுவானைச்
 சமஸ்தஜீ வாதார ரட்சனை லட்சணனைச் சங்கை கொண்டோர்த்
 தத்தமக் குரியவினைப் புயனளவாய்ப் பக்திவழித் தாண்டி மாயச்
 சாகரமாஞ் சாக்கடையி லுழன்றலைய விதியதனைத் தருகுவானை

யெம்பரனே யென்னுயிரே யென்னறிவே யென்சுகமே யிறையே ஞான
யீசன் சபேசன் நடேசனே வுலாசனேயென் றென்று மேத்தி
யெப்பாரு மொப்பாத முப்பாசைத் தப்பாதோ யேகன்யிவ்
வேழைமுகம் பார்த்தருள னினதுபர மெனக்கெஞ்சி யேதமற்றே
ரெல்லாருநல்லவர்களுளையவன்செய் தவக்குறைவு யென்றே வென்றே
யெள்ளாதுத் தாய்க்கருவிற் றள்ளாது கடைத்தேறு மெண்ணமொன்று
யீத்திடிற் பிழைத்திடுவ னிதுவுண்மை பொய்மெய் யிரண்டுமிறு
மிறைவரீ யறிந்ததன்றி மறைவிலைகா ணெனவன்ப ரிதைஞ்சுவானே
செம்பதமப் பூவதனைத் திருமாலுப் பதத்திலவைத்துச் சிந்தையோடு
சிரந்தாழ்த்து கரங்குப்பி வணங்கினயெம் பெருமானேத் தீண்டவொண்
திருமேனி யுடையானே செங்கரும்பாய்க் கற்கண்டுத் தேனும் பாலும் [ஞ
நீஞ்சுவையாய்த் தின்னத் தின்னத் திகட்டாவதி சுவையாய்த் திகழ்நல
தேடியருந் திடுமினிமை யுள்ளவனே வள்ளடனனே சித்விலாசச் [ன்பர்த்
செயலானே கள்ளவேடத் துடையார்க்கு வயலானைச் சிறப்பினானேத்
தீநுமலிலாப் புரிவனரும் மிகபா லீநமஹா தேவன் றன்னைச்
சேவிப்பா மவன்கருணை வழிநிலையே திருவருளைப் பாலிப்பாமே. (அ)

பஞ்சகுணித மாணிக்கமாலே.

பண் - இந்தாம்,

அணியாய் தேவரெலாந் தொழுதேத்து மற்புதனே
பிணிகுழ் நல்லுமையா டனையிடுது பாகன்கொண்டோய்
பிணிகொட் சனனவனே தனை தீர்த்தாட் பிஞ்ஞகனே
மலையே மயிலைவளர் சிவஞான மாணிக்கமே. (க)

சிந்தா குலந்தவிர்க்கும் பரமானந்தச் செழுஞ்சுடரே
எந்தாய் நின்னையல்லாற் றுணையாருண் டுடையார்க்கே
தந்தாய் வரமுனன்ம கழன்ஞான் னுஞ் சார்த்தவர்க்கே
வந்தாட் புரிமயிலே சிவஞான மாணிக்கமே. (உ)

அரனே வகண்டிதனே மனோபயத்து ளாமர்பவனே
பரன் பாக்வியமே தமிழ்மணக்கும் பண்ணவனே
பிரமன் சிரங்கரீங்கொட் பெருமானே பேபையார்க்கே
வரந்தத் தாண்மயிலே சிவஞான மாணிக்கமே, (ங)

பின்னே மதியணியும் பெருங்கருணைப் பெம்மானே
சன்னே மலியுலக சுகடைக்கடற் றுண்டுவெனோ?

உள்ளந் தனையறிந்தே வருட்செய்யு முத்தமனே
வள்ளலே மயிலைவளர் சிவநூன மாணிக்கமே. (ச)

பேசிலே னின்புகழை சதாப்பேசும் பெரியவர்ச
ணேசமும் கொண்டிலனே மெவ்வணநின் றுணியினவேன்
பாசப் புணரியசைக் கடந்துன்சீர்ப் பாடுவனோ ?
மாசிலா மயிலைவளர் சிவநூன மாணிக்கமே. (ரு)

காயாய்க் கனிரசம்போ லுயிர்க்குருக்குட் கலந்தவனே
தாயாய்த் தனையுடன் சருவமுமாய்த் தழைத்தவனே
நாயாய்த் திரித்திழிந்த யெனக்குன்ற ணல்குவையோ ?
மாயன் துதிமயிலை சிவநூன மாணிக்கமே. (சு)

பிறவா வரமளிக்கும் பெரியோனே பேரின்பமே
கறவா மனத்துடையோர் நின்வாழ்விற் கலந்தனர்கான்
இறகா னனையிழந்தப் பறவையென யேங்கிரின்றேன்
மறத்தீர்த் தாண்மயிலை சிவநூன மாணிக்கமே. (எ)

தேடேன் மெய்யடியார்த் தமைத்தேடி சேவையுடன்
கூடே னுண்மைநெறி யுடன்சூடி குருமொழியை
நாடே னாடினரை யறியாத னாண்மதான்
வாடே னாண்மயிலை சிவநூன மாணிக்கமே. (அ)

ஆசா பாசமெனு மந்தகாரத் ததினுழைந்து
பாசாங்கு குற்றினனே நிற்பணியைப் பற்றுவனோ ?
தேசா ருயர்வடிவே தீடுசுவையே திருமறையே
வாசங் கமழ்மயிலை சிவநூன மாணிக்கமே. (க)

தொல்லை யதின்மனமு மாழ்ந்திடவே துக்கமெனு
மெல்லைக் களவுளதோ பெருமானே யென்னறிவேன்
எல்லாரி னுங்கடையே னெனயென்னா தேன் துகொணி
வல்லார்ப் பணிமயிலை சிவநூன மாணிக்கமே. (க0)

அனலா கியமழுவைக் கரங்கொண்ட வைம்முகனே
யினம்வா தனைக்கிடமாய் வைத்தனையே வெங்குணியவேன்
தனியே யிருக்கவரு டையசெய்யச் சரணடைந்தேன்
வனஞ்சும் மயிலைவளர் சிவநூன மாணிக்கமே. (கச)

என்போன் முதிக்குறைந்தா ருலகானதி லியாருமிலை
புன்மைக் குணம்படைத்தே யுனைமறந்துப் பூரித்தேன்கான்

நன்மைத் தீமையென வுணராதுந் னுயனையாள்
மன்னும் புகழ்மயிலே சிவஞான மாணிக்கமே.

(கஉ)

கணநே ரமுமறவா தடிபரவுங் கண்ணியர்கட்
குணமே வாலயமாய்க் குடிகொண்ட குருவுருவே
வணங்குஞ் சிந்தையுடன் கழல்வாழ்த்த வகையிலனே
மணஞ்சூழ் மயிலேவளர் சிவஞான மாணிக்கமே.

(கங)

எங்கா னுந்தனியா யிருந்துன்று னேத்திமனன்
தங்கும்மிலே யருளில்வெகு புண்ணியஞ் சங்கரனே
பொங்கி யழிப்பொருண்பா லவச்செய்கை தனைப்பொருந்தி
மங்கா தருண்மயிலே சிவஞான மாணிக்கமே.

(கச)

அரவோம் சிவசிவவோம் மஹாதேவ வபயமெனச்
சரணந் தனையடைந்த நல்லோர்க்கந் தானடைந்தார்
பரனே பரம்பரனே பக்தியிலாப் பாபியையாள்
வரமே நிறைமயிலே சிவஞான மாணிக்கமே.

(கரு)

— 0 —

துதிப்பதிகம்.

— + —

கோச்சகக் கலிப்பா.

அன்பருள மார்ப்பரிக்க வான்ந்தத் தாண்டவஞ்செய்
சின்மயனே சிற்பரனே தேவர்களுக் கிறையவனே
இன்பநிறை கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
கன்மனத்தேன் கடைத்தேறக் கடைவழிசாய்த் தருட்சரனே.

(க)

அங்கமதைப் பணியாய்ப்பூண் டகமகிழு மற்புதனே
துங்கயிரு மெய்யடியார்த் தோத்திரனே ருக்மயனே
யெங்கும்புகழ் கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
கங்குனிறை யடிமையின்பாற் கடைவழிசாய்த் தருட்சரனே.

(உ)

விழிமூன்றும் புயநான்குஞ் சிரமைந்தும் விளங்கிநலச்
சுழியாகுங் கலையீற்றிற் துலங்குபவா சக்ஞான
யெழிலோங்குங் கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
கழிந்தினொள் வருமுனநின் கடைவழிசாய்த் தருட்சரனே.

(ங)

பாதகரிற் றவைவெனெனப் படுகுழியாஞ் செடிய — ரிற்
பேதகனைத் தள்ளிடினே பிழைப்பதிலைச் செழிப்பதெங்ங

னேதமிலாக் கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
காதகனென்- நெள்ளாது கடைவிழிசாய்த் தருட்சரணே. (ச)

குறையாத சிவஞானக் குணமலையே தவக்கலையே
மறையோர்ந்தவ் வழிகடவா மனத்தருள மணிவிளக்கே
யிறையேநற் கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
கறையுடையே நென்னினுநின் கடைவிழிசாய்த் தருட்சரணே. (ரு)

சுத்தரமே ஈகவடிவே சொல்லரியப் பேரின்பமே
வந்தித்த வடியருக்கு வாழ்வளித்த மஹேஸ்வரனே
யிந்துநிறை கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
கந்தையெனும் பீந்தமுற கடைவிழிசாய்த் தருட்சரணே. (க)

ஆகமத்தி னருட்சுவையே யளப்பரிய வானந்தமே
மோகமெனுங் கடல்கடக்கா மூடன்மகா கேடனுமியா
னேகசக கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
காகமுநாய் நரியுணுமுன் கடைவிழிசாய்த் தருட்சரணே. (கி)

சீர்த்திரிநை நல்லவர்க்குத் தீதுசெயும் பேதகரைப்
பார்க்காது மறைவாகும் பக்குவர்ப்பாற் பழிபுணரை
யேர்க்காத கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
கார்ப்பதுநின் கடனுளநாத் கடைவிழிசாய்த் தருட்சரணே. (அ)

அகக்களிந்த மெய்யடியா ரழுதுதொழு தன்பின்றுதிப்
புகன்றுமுத்திப் பதமடைந்தார்ப் புலையெனென் நிலைவோய்வே
னிகபரமார் கயிலைநிகர் மயிலைகபா லீச்சுரனே
ககனமய விடரகலக் கடைவிழிசாய்த் தருட்சரணே. (க)

வாழி விருத்தம்.

அருளாரும் பிரணவ விகடதட கும்பவிநா யசன்னுள் ளாழி
அமலபர ஸ்ரீகபா லீச்சுரன்கற் பகவல்லி யம்மை வாழி
உருவார்த்த குமாரகுரு முருகபிரா னெனுங்கந்த னோடு சீர்த்தி
யோக்கும்வள்ளி செய்வானை நவகணமு மயில்வெலு மூழைப்போக்குந்
கிருவாரும் வெண்ணீறு முத்தரக்காளு சிவசமயச் செல்வந் தந்து
திமைநிறை புறச்சமயக் தனைக்கலாந்த நல்லவர்களுந் தேவர் வாழி
கருவாகும் வினைக்கடக்கப் பணியுருந்நி பத்திசெய்மெய்க் கலைஞானபர்க்
கருதுமிந் தூற்றுகதவிப் புரிந்தவரும் படித்தவரும் கனிந்து வாழி.

85707 சிவஞானப்பூரணம் ழுய்யுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

